

Разговор с Людмила Генева на 19.IX.1973 година

Мимо и Нели се ожениха с-4 дена преди девети септември 1944 година. Дойдоха в София и живяха в къщата на Нели около 7-8 месеца или година, след което се разделиха. Мисля, че най-напред той отиде да живее у Липовански, после дойде у нас за 1-2 месеца, след това се настани у Шофелинови. Мисля, че у Липовански отиде през пролетта на 1945 г., а у нас дойде през есента - аз бях тръгнала на училище. "Осъдени души" беше започнат. Върху романа е работил у Нели. Завърши го у нас.

От 1954 до 1959 г. брат ми Дж е живял вън от София общо две години и половина. За ворима не съм чувала. За Трънско съм чувала смътно. За Ваксево знам. За Кнека знам, че му е било най-тежко защото може би е трябвало да обикаля района. Освен това струва ми се, че тогава той напълно отсъствува от къщи. Откъсването му от семейството ни аз го свързвам с Кнека. Защото когато работеше на другите места той имаше възможност да си идва често и да остава за повече време.

За писателската му работа в къщи започна да се говори след като завърши университета. Мисля, че като студент не се е занимавал с писане. "Бенц" е писал след университета. В периода между Кнека и Бургас той довършва романа. В Бургас го е оформил технически предимно.

"По ручик Бенц" е чечен и съсъждан в пристъствието на цана Димитрова, Мара Кинкел, Ив. Харизанов, Сл. Тасева, може би пред Иорданка подуянкова и Мъжки, който също много интелигентен човек. Чечен е навсякъде и пред Гайна Костенцева - Шецгер. Тя беше типична за времето интелектуалка, пише стихове и превеждаше от руски и немски. Беше женена за немец, който също починал. Животът и също много тежък. Лодеше при вуйна Гайна и тя много я ценеше. Пред Ймануил П. Димитров не знам да е чечен. С него не съхме много intimno близки.

Мисля, че романа мина през цензура, не знам обаче кедо да е изхвърляно от него.

Нели разсира от литература и може да бъде съветник. Брат ми е споделил с нея. Но ми е казвал, че тя непрекъснато се кара с него и там той не може да работи. У Нели над всичко доминираше любовта и. Тя се интересуваше от брат ми не като от писател, а като от човек. Защото своето писателско дело Димов създаде в моменти на раздели и разводи. Нели пречупваше всичко през любовта си и не искаше да види у него големата творческа личност.